

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010292
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3517010292.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci obžalovanej S. M., F. N., D.. XX.XX.XXXX S. Č.V., trvale bytom S. D. G., S.D. G. XXX, prechodne bytom Myjava, Trokanova 236, na slobode, trestne stíhanej pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 07. februára 2018 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaná: S. M., F. N., D.. XX.XX.XXXX S. Č.,
trvale bytom S. D. G., S. G. XXX, prechodne bytom O., H. X.. XXX, na slobode,

je vinná, že

dňa 14.04.2017 v čase asi o 20,45 hod viedla v obci O. - Č. H. U. po ceste L. smerom k obci O. osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia combi, EČV:N.-XXXBC, a to napriek tomu, že jej v tom čase bola rozhodnutím o priestupku vydaného Okresným dopravným inšpektorátom O., spisovej značky ORPZ-NM-OPDP73-57/2016-P zo dňa 10.10.2016, právoplatným dňa 10.10.2016, činnosť vedenia motorových vozidiel na dobu 60 mesiacov zakázaná,

t e d a

marila výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonávala činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 13.06.2017 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 358/17/3304-7 zo dňa 12.06.2017, na obvinenú S. M., F. N., D.. XX.XX.XXXX S. Č., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 07.02.2018 za účasti obžalovanej a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudkyňa zistila, že medzi prokurátorom a obžalovanou nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaná S. M. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 358/17/3304-7 zo dňa 12.06.2017 doručenej súdu dňa 13.06.2017, právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z.. Po vyhlásení obžalovanej súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovanú zistil, že obžalovaná rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, že bola poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola jej daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohla sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumela právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaná bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený jej za vinu. Obžalovaná tiež deklarovala, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený jej za vinu. Súd súčasne obžalovanú poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovanej S. M. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutovala. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej o tom, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jej vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovanej a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jej konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní neboli uplatnené nároky na náhradu škody.

Obžalovaná ako subjekt spĺňala podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jej nepričetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jej zmenšenej pričetnosti. Obžalovaná bola schopná v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vo veci jednalo o úmyselný trestný čin, kedy obžalovaná vedome marila výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonávala činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konala obžalovaná evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcela spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mala vedomosť o tom, že sa z jej strany jedná o protiprávne konanie. Objektom konania obžalovanej bol záujem spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým je riadny, efektívny a dôsledný výkon právoplatne uložených trestov, zákazov a príkazov orgánmi verejnej moci Slovenskej republiky. Tento záujem bol konaním obžalovanej porušený, nakoľko obžalovaná naplnila aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a spáchala ho tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaná marila výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonávala činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Súd dospel k záveru, že obžalovaná svojím konaním naplnila všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa §

348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Konaním obžalovanej boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, teda konanie obžalovanej, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovanej opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovanej o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zameral len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, jeho druhu a výmere podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi: správa Obecného úradu Vysoká nad Kysucou, výpis EKV obžalovanej, správa OR PZ Myjava a OR PZ Turzovka, register priestupkov, lustrácia SP, odpis RT, spis Okresného súdu Pezinok sp. zn. 1T/64/2015.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovanej S. M. vyplýva, že obžalovaná bola štyrikrát právoplatne odsúdená za rôznorodú trestnú činnosť (krádež, ublíženie na zdraví, výtržníctvo, nebezpečné vyhrážanie, porušovanie domovej slobody, opakovane za zanedbanie povinnej výživy). Tri odsúdenia má obžalovaná zahladené, teda sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Posledné odsúdenie bolo Okresným súdom Pezinok sp. zn. 1T/64/2015, trestným rozkazom zo dňa 07.09.2015, právoplatný dňa 23.09.2015, pre trestný čin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní dva roky do 23.09.2017 a povinnosť uhradiť zameškané výživné. Žalovaného skutku sa teda obžalovaná dopustila dňa 14.04.2017, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej veci.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaná S. M. sa dopustila troch priestupkov. Dňa 31.07.2012 sa dopustila priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, na čo jej bola uložená pokuta 20 eur. V dňoch 19.08.2016 a 22.08.2016 sa dopustila priestupkov na úseku cestnej premávky, pričom týchto sa tiež dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci 1T/64/2015. Bola jej uložená pokuta spolu vo výške 500 eur a zákaz vedenia motorových vozidiel do 10.10.2021.

Zo správy o povesti Obce S. D. G. vyplýva, že obžalovaná sa v mieste trvalého pobytu dlhodobo nezdržiava. V súčasnej dobe býva so svojim priateľom a mal. dcérou S. v zariadení, Z. Z. O., D..P., Z. Z. O., H. Č.. XXX. Obžalovaná uviedla, že jej priateľ sa momentálne podrobuje ústavnej protialkoholickému liečbe v Pezinku, kde má byť 2 týždne a ona momentálne nemá kam dať jej dcéru S., preto žiada podmienený trest. Obžalovaná je od septembra 2017 práceneschopná a poberá nemocenské dávky vo výške 262,70 eur.

Z evidenčnej karty vodiča - obžalovanej vyplýva, že obžalovanej bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 60 mesiacov, a to od 10.10.2016 do 10.10.2021.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' už bol za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovanej S. M. existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhala súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznala vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine) postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Na strane príťažujúcich okolností súd zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že páchatel' už bol za trestný čin odsúdený, vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Pezinok sp. zn. 1T/64/2015 trestným rozkazom zo dňa 07.09.2015, právoplatný dňa 23.09.2015, pre trestný čin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní dva roky do 23.09.2017 a povinnosť uhradiť zameškané výživné. Toto odsúdenie nemá zahladené. Trestný zákon ustanovuje v § 348 ods. 1 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia trest odňatia slobody až na dva roky.

Pri rozhodovaní o výmere trestu sudca tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viacero skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Pri úvahách o výške trestu zohľadnil súd najmä existenciu a prevahu dvoch poľahčujúcich okolností u obžalovanej. Kedy bola trestná sadzba po úprave vo výmere 0 až 16 mesiacov. V danom prípade obžalovaná spáchala trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej veci, preto jej súd v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona musel uložiť nepodmienený trest odňatia slobody. Súd v danom prípade považoval trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace nepodmienené na ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatel'a za dostatočný, a to najmä s poukazom, že podmienené odsúdenie u obžalovanej nesplnilo svoj účel, nakoľko pokračovala v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Bez ohľadu na to, že obžalovaná má tri zo štyroch odsúdení zahladené, je potrebné uviesť, že obžalovaná ani v minulosti nevedla riadny život, keďže sa dopustila rôznorodých trestných činností (krádež, ublíženie na zdraví, výtržníctvo, nebezpečné vyhrážanie, porušovanie domovej slobody, opakovane za zanedbanie povinnej výživy), za ktorú bola štyrikrát právoplatne odsúdená. Zároveň bolo zistené, že sa dopustila priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a dvoch priestupkov na úseku cestnej premávky. Obžalovanú možno považovať za recidivistu. Zároveň však samosudkyňa určila výšku trestu v minimálnej dolnej polovici upravenej trestnej sadzby, nakoľko za prejednávane

trestné konanie obžalovanej, spôsob jeho spáchania a v neposlednom rade i následok, aký spôsobilo, by sa trest vo vyššej výmere súdu javil ako neprimerane prísny a nespĺňal by dôsledne všetky zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zákona.

Na výkon trestu odňatia slobody bola obžalovaná podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním predmetného trestného činu v posledných desiatich rokoch nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd uložil obžalovanej aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vo výmere tridsaťšesť mesiacov, nakoľko sa obžalovaná dopustila trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia v súvislosti s touto činnosťou, pričom v danom prípade súd po vykonanom dokazovaní nezistil také mimoriadne okolnosti prípadu, pre ktoré by upustil od jeho uloženia. Trest zákazu činnosti v trvaní 36 mesiacov pritom nie je voči obžalovanej neprimerane prísny. Súd pritom poukazuje aj na to, že obžalovaná sa v dňoch 19.08.2016 a 22.08.2016 (počas skúšobnej doby) dopustila priestupkov na úseku cestnej premávky. Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené vtedy, keď páchatel vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Súd poukazuje na to, že ak obžalovaná namieta, že uložený trest má nepriaznivý vplyv na jej rodinu, tak súd musí uviesť, že spôsobenie určitej ujmy je vždy účelom trestu. Pri ukladaní trestu odňatia slobody ako trestu nepodmienečného vždy príde k určitej forme „nepriaznivého vplyvu“ výkonu trestu na rodinu obžalovaného, v danom prípade na dcéru obžalovanej. Táto skutočnosť však nie je v rozpore so zásadou personalita trestu a každý páchatel si už počas páchania trestnej činnosti musí uvedomiť, že k takémuto následku (odlúčenie od rodiny) môže prísť a musí s tým byť uzrozmeneý. Teda je výlučne na zodpovednosti páchatela, aby svoje správanie upravil do súladu so spoločenskými konvenciami a právnymi normami tak, aby k nepriaznivým vplyvom na jeho rodinu v súvislosti s možným výkonom trestu nedochádzalo.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, teda nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenými.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).